

**Hanna**

**Nainen, 1971**

**CFS/ME-potilas**



Sairastin vuosia ennen diagnoosin löytymistä. Sitä ennen minua hoidettiin psykiatrisena potilaana, koska lääkärit eivät ymmärtäneet mikä on vialla kun en jaksa. Lääkkeet vain pahensivat oloani, enhän ollut masentunut. Nyt jaksan seisoa viisi minuuttia, kävellä sata metriä, mutta aina en jaksa edes puhua.

***”Kurjinta on eristäytyminen, virallisesti minussa ei ole sairautta, joka oikeuttaisi mihinkään apuun.”***

Kurjinta on eristäytyminen, virallisesti minussa ei ole sairautta, joka oikeuttaisi mihinkään apuun. Siksi olen kotona ja yritän pärjätä päivästä toiseen. Vaellukset lapissa ovat vaihtuneet kotimetsässä istuskeluun, palkkatyö työkyvyttömyyseläkkeeseen väärällä diagnoosilla.